



The Holy See

Üzenete a betegek 12. világnapjára

II. János Pál pápa

2004. február 11.

Kedves Testvéreim az egész világon!

1. A Betegek Világnapja, mely minden évben más kontinensen kerül megrendezésre, idén különleges jelentőséggel bír. Franciaországban, Lourdesban kerül megünneplésre, ahol 1858. február 11-én a Szent Szűz megjelent, és amely azóta számos zarándoklat célpontja lett. Ezen a hegyes vidéken a Szent Szűz különleges módon akarta kinyilvánítani anyai szeretetét a szenvedőknek és betegeknek. Állhatatos anyai gondoskodását azóta is folytatja jelenlétével.

2. Ezekkel a szavakkal Mária nemde az élethez és az egészséghez való viszonyát akarta kifejezni? Ha ugyanis az eredeti bűnnel jött a világba a halál, Isten meg kellett, hogy óvja Máriát, – Krisztus érdemeire való tekintettel, – a bűn minden foltjától, ami által az üdvösség és élet újra elérkezett hozzánk (Vö. Róm 5,12-21).

A Szeplőtelen Fogantatás dogmája elvezet minket a Teremtés és a Megváltás misztériumának középpontjába (Vö. Ef.1,4-12; 3,9-12). Isten az életet az emberi teremtménynek bőséggben akarta adni (Jn 10,10), feltételként szabta ugyanakkor a kezdeményezésére adott szeretetteljes és szabad választ. Az engedetlenség által visszautasított ajándék a bűnhöz vezetett, az ember tragikusan megszakította létfontosságú párbeszédét Teremtőjével. Isten igen-je, az élet teljességének forrása szemben áll az ember nem-jével, aki önző önelégültségével a halál előhírnökévé vált (Vö. Róm 5,19).

Isten elutasítása az egész emberiséget súlyosan megterhelte. Egyedül a názáreti Mária fogantatott mentesen az eredeti bűntől, Krisztus érdemeire való tekintettel és vált teljesen nyitottá az isteni cél iránt, hogy a mennyei Atya megvalósítsa az emberekkel kapcsolatos elképzelését.

A Szeplőtelen Fogantatás ténye felfedi a harmonikus kapcsolatot Isten igenje és Mária teljességgel megnyilvánuló igenje között, amit az angyali üzenet felkérésére adott (Vö. Lk 1,38). Igenje, amit az emberiség nevében adott, újra megnyitja a kapukat a hívők előtt a Paradicsomhoz, hála a megtestesült Igének, amely testében a Szentlélek által megvalósult (Vö. Lk 1,35). A teremtés eredeti terve ezáltal újra megszilárdul Krisztusban és ebben a tervben Szűz Mária is

megtalálja hivatását.

3. Az emberi történelem kibontakozásának kulcsa Mária Szeplőtelen Fogantatása, amely megkezdte a Megváltás nagy művét és Krisztus drága vérének kiontásával fejeződik be. Átala mindenki arra hivatott, hogy az életszentségben eljusson a teljességre (Vö. Kol 1,28).

A Szeplőtelen Fogantatás Krisztus sugárzó ígéretes napjának hajnala, aki halálával és feltámadásával helyreállította a harmóniát Isten és az emberiség között. Ha Jézus a forrása ama életnek, amely legyőzi a halált, Mária a figyelmes anya, aki gyermekei előtt jár, vigyázva azok testi és lelki egészségére. Ez az az üzenet, amit Lourdes szentélye nyújt a zarándokoknak és itt imádkozóknak. Ez a testi és lelki gyógyulások ténye, amit tapasztalhatunk a Barlang közelében.

A Bernadette Soubirousnak való megjelenés napja óta Mária gyógyítja a szenvedőket és betegeket, visszaadván egészségét számos gyermekének. De ennél is meglepőbb csodákat visz végbe a hívők lelkében, akiknek megnyitja szívét a Fiával, Jézussal való találkozásra, válaszolva az emberi szív legmélyebb elvárásainak. A Szentlélek, aki Máriát megárnnyékozta az Ige megtestesülésekor, átalakítja a betegek szívét, akik hozzá folyamodnak. Még ha nem is mindig kapják meg a testi egészséget, mindig lehetőségük van megkapni a még fontosabb ajándékot, szívük megtérését, mely a belső béke és öröm forrása. Ez az ajándék átalakítja létüket és Krisztus keresztiének hírnökeivé teszi őket, ami a remény jele a legnehezebb és legkeményebb megpróbáltatások közepette is.

4. A *Salvifici doloris* apostoli levélben kiemeltem, hogy a szenvedés hozzátartozik az ember történelmi helyzetéhez, hogy azt meg kell tanulnia elfogadni illetve felülemelkedni rajta (Vö. AAS 576. (1984), 202. o.) De hogyan is történhetne meg ez másképp, mint Krisztus keresztiének kegyelmei által?

A Megváltó halálában és feltámadásában az emberi szenvedés megtalálhatja legmélyebb értelmét és megváltó értékét. Az emberiség viszontagságainak és szenvedéseinek egész súlya összesűrűsödik annak az Istennek a misztériumában, aki emberi természetünket magára véve kiürítette önmagát, egészen addig, hogy „bűnné lett értünk” (2Kor 5,21). A Golgotán minden ember hibáját magára vette, az elhagyatottság magányában így kiáltott Atyjához: „Miért hagyta el engem?”(Mt 27,46).

A Kereszt paradoxonjából tör elő legnyugtalanítóbb kérdéseinkre a válasz. *Krisztus szenved értünk*: magára vette az emberek szenvedését és megszabadítja őket attól. *Krisztus szenved velünk*, felkínálva a lehetőségét annak, hogy megosszuk Vele szenvedéseinket. Az az emberi szenvedés, amely Krisztus szenvedésével egyesül, az üdvösség eszközévé válik. Ezért mondhatja a hívő Szent Pállal együtt: „Most pedig örömet szenvedek értetek, és kiegészítem testemben azt, ami hiányzik Krisztus szenvedéseiből, testének, az Egyháznak javára” (Kol 1,24). A hitte elfogadott szenvedés az Úr megváltói szenvedésének misztériumába vezető kapu. Olyan szenvedés, mely már nem veszi el sem a békét, sem a boldogságot, mert a feltámadás ragyogó fényessége járja át.

5. A Kereszt lábánál Mária csendben szenved, különleges módon vesz részt Fia szenvedésében, az emberiség Anyjaként, kész közbenjárni azért, hogy bárki elnyerje az üdvösséget (Vö. II. János Pál: *Salvifici doloris* apostoli levél, (1984. február 11.), 25: AAS 76. (1984) 235-238. o.).

Lourdes-ban nem nehéz megérteni a Szent Szűz különleges szerepét Krisztus megváltói küldetésében. A Szeplőtelen Fogantatás csodája alapvető igazságra emlékezteti a hívőket: elnyerhetjük az üdvösséget, ha engedelmesen részt veszünk az Atya szándékában, aki Fia halálával és feltámadásával meg akarja váltani az emberiséget. A keresztséggel a hívő beleilleszkedik a megváltói tervbe és szabaddá válik az eredeti bűntől. A betegség és a halál, földi életünk velejárói elveszítik negatív értéküket. A hit fényében a test halála legyőzött Krisztus halála által (Vö. Róm 6,4), így válva a kötelező átmenetté a halhatatlan élet teljessége felé.

6. Korunk nagy eredményeket ért el az élet tudományos megismerésében, amely Isten alapvető adománya, s amelynek mi csupán gondozói vagyunk. Az életet el kell fogadni, tisztelni és védeni az elejétől a végéig. Ugyanígy óvni kell a családot, minden születő élet bölcsőjét.

Immár könnyedén beszélünk „géntervezésről”, utalva arra a rendkívüli, a mai tudomány által kínált lehetőségre, amely beavatkozási lehetőséget ad már az élet forrásánál. Bátoríthatunk minden valódi fejlődést ezen a téren, feltéve, hogy az a személy méltóságának jogait fogantatásától kezdve tiszteli. Mert senki sem engedheti meg magának az élet pusztításának és manipulálásának képességét. Az egészségügyi lelkipásztorkodás területén dolgozóknak az a különleges feladatuk, hogy mindazokat, akik ezeken az érzékeny területeken dolgoznak, készségessé tegyék őket arra, hogy mindig az élet szolgálatában álljanak.

A Betegek Világnapján köszönetet mondok minden egészségügyi lelkipásztorkodás területén dolgozónak, elsősorban a püspököknek, akik a Püspöki Konferenciákon nyomon követik ennek a területnek tevékenységét; a lelkipásztoroknak, plébánosoknak és más e területen elkötelezett papoknak, a kongregációknak és szerzetesrendeknek, az önkénteseknek és mindazoknak, akik a szenvedéssel, fájdalommal és halállal szemben fáradhatatlan meggyőződéssel tanúskodjanak az Úr haláláról és feltámadásáról.

Köszönetem kiterjed mindazok felé is, akik az egészségügyben dolgoznak, az orvosi és egészségügyi személyzetre, a kutatókra, különösen azokra, akik új gyógyszerek előállításának szentelik idejüket, és azokra, akik olyan gyógyszerek gyártásán dolgoznak, melyek elérhetőek a kevésbé gazdagok számára is.

Mindannyiukat a Szent Szűz oltalmába ajánlom, akit a Lourdes-i szentélyben az Ő Szeplőtelen Fogantatásában tisztelünk. Segítsen minden keresztényt abban, hogy tanúságot tegyünk arról, hogy a fájdalomra, a szenvedésre és a halálra az egyetlen hiteles válasz Krisztus, a mi Urunk, aki meghalt és feltámadt értünk.

Ezekkel a gondolatokkal adom mindenkire, aki részt vesz a Betegek Világnapjának ünneplésén, különleges apostoli áldásomat.

Vatikán, 2003. december 1.

II. János Pál pápa

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana